

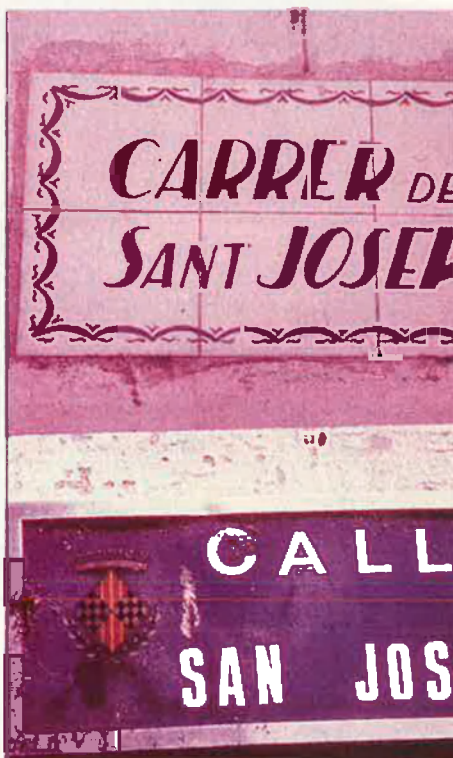
Malgrat les commemoracions, continuen les agressions contra el català

L'altra cara de l'any del 'Tirant'

Mentre les institucions valencianes inauguren exposicions i celebren els 500 anys de la novel·la de Joanot Martorell, diferents moviments cívics posen de manifest la despreocupació absoluta d'aquestes mateixes institucions per la normalització del català.

El passat 20 de novembre se celebrava el 500 aniversari de la publicació de la novel·la *Tirant lo Blanc*. Mentre els suplementes literaris i les sales de conferències s'omplien del debat sobre la vàlua i la significació del llibre, diversos col·lectius cívics aprofitaven la fita per protagonitzar al País Valencià actes de protesta contra les agressions que hi pateix la llengua catalana. La protesta arribava al carrer, a les universitats, als ajuntaments i, en algun cas, al jutjat. S'evidenciava així la poca voluntat de les institucions valencianes per normalitzar el català.

Alguns dies abans de la commemoració, els estudiants de tercer de dret de la Universitat de València passaven una nit al rectorat per demanar que la línia en català a la qual estaven apuntats no es trencara en tercer de carrera. Així ho manifestaren a EL TEMPS: "la Junta de Facultat va decidir que enguany hi hauria un grup de tercer de dret en català, però la reestructuració per departaments ha fet que no siga possible que els professors s'organitzen per a donar-lo. La Junta diu ara que no és competència seua i el rectorat encara no hi ha contestat". Aquesta falta de grup reduirà encara més l'escàs percentatge de classes en català, que amb prou feines arriba al cinc per cent del total d'aquelles que es donen a la Universitat de València. Però a la Universitat Politècnica, la situació és encara pitjor. Ara per ara no es fa cap classe en català i també ací ha sorgit la protesta. Ja fa dos anys es constituïa un grup de pressió per tal de començar la normalització del campus i fa unes setmanes es feien públiques les seues intencions per al curs d'enguany. Els objectius són ben clars, tal com declararen alguns dels integrants de la plataforma a EL TEMPS: "Volem treballar per la creació de línies d'ensenyament en català i per la valencianització total del campus. En el fons són aspectes que figuraven en

Les commemoracions no arriben a tots els carrers.

el programa del rector, però, com sempre, s'ha de demanar per tal que s'arribe a algun lloc amb les intencions". Ara per ara la plataforma està formada per més d'un centenar d'integrants entre professors, personal administratiu i alumnes, i declaren: "hem rebut una bona resposta, hi ha receptivitat i creiem que podem fer una bona tasca. No hem fet més que començar".

"AQUEST ÉS EL NOSTRE 20-N"

L'activitat més significativa de la jornada del 20 de novembre va ser la promoguda per les *comissions Tirant*, que depenen d'Acció Cultural del País Valencià. El nom de les comissions era tota una declaració d'intencions; així ho indi-

cava un dels integrants: "Volem que la figura del Tirant serveixa per a reivindicar i que es convertesca en un símbol d'agitació cultural i cívica. Oblidades altres commemoracions, aquest és el nostre 20-N".

Les comissions organitzaren diversos tancaments en els ajuntaments d'una trentena de pobles de tot el País Valencià i llegiren manifestos on, bàsicament, es demanava la dimissió del director de Ràdio Televisió Valenciana i es feia una crida a la defensa del català contra les agressions sofertes; com ara, la prohibició a quatre professors de Benidorm de fer donar classes en la seua llengua (EL TEMPS 335). A Gandia, a més, es va demanar a l'Ajuntament una plaça amb el nom del Tirant i es va suggerir l'eslògan de "Gandia, ciutat del Tirant".

A València, la iniciativa de les comissions Tirant va ser assumida per la tot just formada plataforma cívica "Viure en valencià". La plataforma aglutina per primera vegada entitats polítiques, sindicats i altres grups per tal de fer un front comú que exigisca l'acompliment real de la Llei d'Us i Ensenyament del valencià. El detonant per a la seua formació va ser la decisió del director general de RTVV de prohibir certes paraules als professionals de l'ens i de proposar a canvi termes que castellanitzaven i embastardien la llengua utilitzada.

A partir d'ací les entitats que componen la plataforma decidiren emprendre accions per denunciar la situació de la llengua i exigir a l'administració mesures reals per a la normalització. Després de decidir que es demanaria la destitució d'Amadeu Fabregat, la UGT, que fins aquell moment n'havia format part, va abandonar la plataforma.

En el comunicat que es va lliurar a l'alcaldessa de València, Clementina Ródenas, la plataforma, a més de reivindicar la destitució de Fabregat com a director general de RTVV, i d'exigir una Televi-

Membres de la Plataforma Cívica abans de lliurar el manifest a Clementina Ródenas.

RAFA GIL

Normalitzar sense un òrgan competent

La creació d'un òrgan que dins la Generalitat pugui dirigir un procés de normalització efectiu és una de les reivindicacions que figuren en la declaració de propostes de la Plataforma Cívica.

A hores d'ara, el País Valencià és l'única comunitat autònoma amb llengua pròpia que no té una direcció general de política lingüística. El País Basc disposa d'una secretaria general i a Catalunya hi ha una Direcció General de Política lingüística. Al País Valencià, l'òrgan que més específicament es dedica actualment a la promoció del català (les autoritats socialistes no han utilitzat mai el terme normalització sinó promoció, ús o similars) és actualment el Gabinet d'Ús i Ensenyament del Valencià, que depèn de la Conselleria de Cultura. La mateixa designació com a gabinet la impideix tenir competència per a dictar normes i fa que la seua tasca es limite a ser un servei de traducció i assessorament. De fet, fins i tot la meitat del seu pressupost acaba en el Servei d'Ensenyament del valencià, cosa que redueix més encara la poca incidència pública del Gabinet. L'efectivitat a l'hora de dur a terme el Pla triennal per a l'ús del valencià ha estat, fins ara, ben escassa.

La demanda d'un òrgan competent la va efectuar la Unitat del Poble Valencià a les

Corts valencianes abans de l'estiu i, posteriorment, Esquerra Unida va fer una petició semblant. Del procés de les discussions dependrà que els pressupostos generals, actualment en debat, incloguen ja una partida per al nou organisme. Sobre això, el diputat autonòmic per UPV, Aureli Ferrando, va indicar a EL TEMPS: "Allò ideal per a nosaltres és la creació d'una sub-secretaria i que, preferiblement, depenga de Presidència perquè la normalització és una tasca de la qual hauria de responsabilitzar-se directament el president de la Generalitat". La discussió sobre la creació o no d'aquest òrgan ja ha començat, i tot apunta a una Direcció General de Política Lingüística.

Aureli Ferrando va comentar: "Per sota d'una direcció general no tindria sentit crear un nou organisme perquè les competències mínimes que es necessiten per a dur a terme una tasca efectiva i no nominal sols les pot assolir un òrgan igual o superior a una direcció general". I hi va afegir: "Més enllà de discutir si seria operatiu o no, ara necessitem un organisme competent que pugui dictar normes i exigir-ne l'acompliment. No és només un canvi de nom i nosaltres haurem d'exigir-ho".

sió Valenciana en català, es va demanar a l'Ajuntament del cap i casal que retirara la denúncia contra Francesc Torres, membre de la Crida i un dels primers animadors de la formació de la Plataforma.

El judici contra Francesc Torres és una prova més de la política que ha seguit l'Ajuntament contra el català. El dia 28, després dels successius ajornaments, Francesc Torres s'enfrontarà a la querrel·la que el consistori valencià ha interposat contra ell per autoinculpar-se d'haver arrancat les plaques amb el noms dels carrers que continuaven escrites en castellà. La querrel·la es va iniciar a petició del pluriocupat regidor d'Unió Valenciana, Vicente González Lizondo. Es dona la circumstància que el consistori del cap i casal va acordar el 1979 realitzar una retolació progressiva dels carrers en valencià, acord que, com la majoria dels relatius a la normalització lingüística presos per institucions amb responsabilitat del PSPV, ha quedat en una simple declaració de principis. Més encara, dels 5 milions que l'Ajuntament va disposar per a retolar els carrers en català, únicament va gastar 700.000 pessetes i la resta els va recol·locar. Enguany, per si la jugada no fóra prou ridícula, el Gabinet d'Ús i Ensenyament del Valencià ha destinat a la corporació que encapçala Clementina 2 dels únics 60 milions de què disposa per a subvencionar els intents normalitzadors d'ajuntaments, associacions cíviques i empreses. Francesc Torres s'enfronta ara a una petició de quatre mesos de presó major.

Les actuacions de les diferents administracions valencianes manifesten una i altra vegada que la responsabilitat de la defensa del català no els ve massa de grat. Qualsevol àmbit és rellevant. El Servei de Publicacions de la Generalitat, per exemple, va editar el 55% dels llibres en castellà, el 28% en edició bilingüe i la resta, el 17%, únicament en català.

Alguns integrants de la Plataforma manifesten: "Les agressions són constants i el camp de treball és molt ampli però no ens hem de descoratjar. Ara volem centrar els esforços en les administracions locals i en la Televisió Valenciana, amb denúncies concretes. L'únic problema de la Plataforma és que és molt ampla i de vegades resulta poc àgil; però creiem que podrem dinamitzar-la". D'oportunitats per a treballar, no en faltaran.

Jordi Sebastià